

Státní zastupitelství v civilním procesu

Předložená disertační práce má rozsah 205 stran vlastního textu, dále obsahuje 12 stran použitých pramenů (ve složení literatura, judikatura, internetové zdroje), abstrakt a klíčová slova v češtině a angličtině. Poznámkový aparát je bohatý a dosvědčuje, že disertantka s prameny náležitě pracovala. Po formální stránce práce splňuje všechny požadované náležitosti.

Volba tématu disertační práce je vhodná, práce řeší aktuální otázky účasti státního zastupitelství (SZ) v civilním soudním řízení. Vyznačuje se přitom důkladností a precizností, vyčerpává zadané téma bez věcných chyb a vyjadřuje se právnickým jazykem na dobré úrovni. Po obsahové stránce oceňuji, že se na různých místech snaží vypořádat s vymezením pojmu „veřejný zájem“, od něž se veškerá činnost státního zastupitelství na tomto úseku odvíjí. Vytknout jí lze naopak značnou popisnost (k tomu se disertantka na str. 7 přímo hlásí), která nepřináší žádné nové podněty či náměty pro budoucí právní úpravu této oblasti. Takto se spokojuje s konstatováním, že ingerence SZ má v současné době místo prakticky jen v nesporném civilním řízení, zatímco ve sporném řízení byla zcela eliminována. Bohužel se nedočteme, jaký má na to disertantka celkový názor, byť na str. 203 poznamenává, že taxativní výčet nesporných řízení, v nichž je v ZŘS upravena ingerence státního zastupitelství, shledává správným („dostatečně širokým“). V této souvislosti lze též disertantce vytknout, že nepracovala s žádným zahraničním zdrojem a tedy se nepokusila o komparaci s jinými právními úpravami (např. alespoň s úpravou slovenskou).

Systematika práce je zdařilá. Práce se člení – vedle Úvodu a Závěru – do sedmi částí. První dvě části jsou věnovány zejména historickému vývoji a postavení SZ v systému státních orgánů, jeho právnímu zakotvení. Na str. 33 an. je zdařilý rozbor zásady nezávislosti a nestrannosti SZ v kontextu nezávislosti soudcovské. Třetí část se zabývá rolí a působností SZ, zde zejména je vymezen „veřejný zájem“ jako rozhodující kritérium pro činnost SZ, dále pak zajímavá otázka

zdrojů poznatků o něm. Čtvrtá část rozebírá vstupová oprávnění SZ (roz. do civilního soudního řízení), pátá část návrhová oprávnění, obojí striktně na bázi platného práva. Šestá část se zabývá oprávněním SZ k podání opravných prostředků. Sedmá, velmi rozsáhlá část (cca čtvrtina práce) se věnuje jednotlivým řízením, jich se intervence SZ týká, zejména podle zákona o zvláštních řízeních soudních, podle insolvenčního zákona, i podle samotného zákona o státním zastupitelství. Takto uspořádaný výklad je zcela bezchybný a vyčerpávající, jak jsem již výše zmínila.

Díličí připomínky:

Ke str. 56 : Ke kritické výtce na adresu zákonodárce, že mimotrestní agenda SZ je upravena roztržitě, nesystematicky v různých zákonech, lze z legislativního hlediska namítnout, že zákonodárce i v jiných případech dává přednost zařazení úpravy tam, kde je upravována příslušná činnost, před zařazením v normě organizační. A to považuji za správné.

Ke str. 57 an.: Zde by se slušelo více propojit intervenční oprávnění SZ s povahou a principy toho kterého řízení (dispoziční a projednací princip versus oficialita a vyšetřovací princip).

Ke str. 63 an. (bod 3.2.1.1.) a str. 105 an. (bod 4.3.). Výčet procesních úkonů SZ po vstupu je neúplný. Je třeba se dále vyjádřit ohledně návrhu SZ na přerušování řízení, k uzavření smíru resp. dohody mezi účastníky, dále k otázce koncentrace řízení ve vztahu k státnímu zastupitelství.

Ke str. 72 an., zejména str. 74 – 76 (bod 3.4.), dále též str. 104: Výklad o specifikaci veřejného zájmu v podáních SZ je poněkud rozporný.

Pro celkové zhodnocení disertační práce je dále důležité posoudit, jaké k otázky k řešení si disertantka v Úvodu vytýčila, a jak se s nimi v Závěru vypořádala. V tom smyslu lze konstatovat, že předložená práce tento požadavek plní. Za nejvýznamnější z nich považuji otázku využití poznatků z trestního řízení v intervenční činnosti státního zastupitelství (výklad k tomu je též na str. 113 až 118 práce). S kladnou odpovědí disertantky souhlasím, avšak upozorňuji na nevhodné zaměňování pojmů důkaz a důkazní prostředek, což v důsledku vede k nejasnému výsledku úvah.

Proto doporučuji, aby se při obhajobě disertantka ještě ústně k této otázce vyjádřila. Druhým tématem obhajoby by měl být „veřejný zájem“ jakožto předpoklad intervence státního zastupitelství do civilního soudního řízení.

Závěrem konstatuji, že předložená disertační práce JUDr Zdeňky Pavláskové Státní zastupitelství v civilním procesu splňuje požadavky na disertační práce kladené. Proto ji **doporučuji k obhajobě před příslušnou komisí pro obhajobu** disertační práce.

Praha, 14. 9 2019

Prof. JUDr Alena Winterová, CSc
oponentka